

Arrest

nr. 72 387 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die loco advocaat J. HATEGEKIMANA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 26 juni 1976 te Benin City (Edo State). U dreef handel en verkocht bakbananen. Op de markt in Jos (Plateau State) leerde u (J.E.) kennen. Hij was moslim en imam van de 'Moshelashi' moskee te Jos. Op 4 april 2007 huwden jullie en bekeerde u zich tot de islam. Na jullie huwelijk ging u bij uw echtgenoot in Jos wonen. Jullie kregen samen een zoon, (G.E.). Na de geboorte van jullie zoon wilde uw echtgenoot onder druk

van zijn familie een tweede vrouw huwen. U ging hier echter niet mee akkoord. Jullie hadden ruzie en Jako sloeg u. Toen (G.) vier maanden oud was, verliet uw echtgenoot u. Hij huwde met een ander meisje en trok in bij zijn ouders. U en uw zoon bleven alleen achter. Uw echtgenoot wilde u echter uw zoon afnemen. Daarom bracht u uw zoon naar uw ouders in Benin City. U keerde zelf terug naar Jos en zette daar uw leven verder. Toen uw zoon een jaar werd kwam uw echtgenoot erachter dat hij bij uw ouders in Benin City was. Hij werd boos en sloeg u. U werd opgenomen in het ziekenhuis. Enkele maanden later leerde u (E.O.) kennen. Jullie hadden een relatie. In 2010 raakte u zwanger. U ontdekte dat u seropositief was en toen u Emanuel op de hoogte wilde brengen van de zwangerschap en van het feit dat u seropositief was, ging hij er van door. Uw echtgenoot kwam terug naar het huis en probeerde u te vleien omdat hij terug wilde komen. U bracht hem op de hoogte van het feit dat u zwanger was van een andere man. Hierop werd uw echtgenoot boos. Hij zei u dat dat een misdaad was en dat jullie nog steeds getrouwd waren. Enkele dagen later kwam hij terug naar uw huis met de sharia-politie. Buiten stond een menigte die stenen gooide naar u. De sharia-politie arresteerde u om u te beschermen tegen de menigte en opdat u terecht zou worden. U werd gedurende een tweetal weken opgesloten in een cel met twee andere vrouwen. In november 2010 besloten jullie niet te wachten op jullie dood maar te ontsnappen uit de cel. U vluchtte naar een vriendin in Lagos. U kreeg onderdak bij die vriendin. Uw echtgenoot ging u zoeken bij uw familie in Benin City. Toen u daar niet bleek te zijn kwam hij naar Lagos. Hij bedreigde uw vriendin en zei dat hij wist dat u daar was. Hij haalde ook de sharia-politie naar Lagos. Uw vriendin zei dat u daar niet kon blijven. Ze nam contact op met een vriend van haar die u wilde helpen het land te verlaten. Op 22 januari 2011 verliet u samen met die man en uw zoontje Gucciemuka het land. Op 23 januari 2011 kwam u in België aan waar u de volgende dag een asielprocedure opstartte bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel voor u en uw zoontje (G.E.). Op 26 april 2011 beviel u te Elsene van een zoontje (R.O.O.).

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico' op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u vervolging vreest van uw echtgenoot omdat u een relatie had met een andere man en een kind kreeg van hem (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 23 augustus 2011, hierna CGVS, p.4).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw huwelijk met een imam en uw bekering tot de islam omwille van uw huwelijk totaal niet geloofwaardig zijn.

U vertelde dat u Christen was maar dat toen u huwde met Jako u zich tot de Islam bekeerde en moslima werd (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Toen u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd wat u moest doen om moslima te worden, repliceerde u dat u niets moest doen en dat u veranderde omdat uw man moslim was, dat je daar niets voor moest doen (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat een bekering tot de islam wel een aantal handelingen inhoudt en niet zomaar vanzelf gaat, louter door een huwelijk met een moslim (zie documentatie in het administratieve dossier). Verder bleek ook uw kennis van de islam niet afdoende te zijn om enig geloof te kunnen hechten aan uw bekering of zelfs uw huwelijk met een moslim imam. Zo kende u de namen van de vijf dagelijkse gebeden van een moslim niet (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U wist dat de ramadan de vasten-maand van de moslims is maar slaagde er niet in iets meer te vertellen over het idee, de gedachte achter deze vasten-maand (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U stelde verkeerdelijk dat als de moslims de naam van hun profeet noemen, ze er telkens 'Allah Akbar' bij zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en documentatie in het administratieve dossier). Daarenboven beweerde u wederom foutief dat deze woorden staan voor 'may God be praised' (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en documentatie in het administratieve dossier). U kon niet zeggen waarop moslims hun geloof baseren naast de koran (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U wist niet wat 'hadith' is (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en documentatie in het administratieve dossier). U kon geen enkel moslimgebed opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U was niet in staat te verduidelijken wat voor soort moslim uw echtgenoot was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist evenmin waar uw echtgenoot studeerde om imam te worden (zie gehoorverslag CGVS, p.5). **Daar u beweerde de vrouw te zijn geweest van een moslim imam en zich bekeerd te hebben tot de islam op het moment van uw huwelijk en daar uit uw verklaringen blijkt dat u langere tijd met uw echtgenoot samen geleefd hebt, mag redelijkerwijs, rekening houdende met uw lage scholingsgraad, van u verwacht worden dat u op de hoogte was van een aantal basisgegevens met betrekking tot de islam en het geloof van uw echtgenoot. Dit was duidelijk niet het geval.**

Verder dient eveneens gesteld te worden dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw verblijf in Jos (Plateau State) van april 2007 tot november 2010 totaal niet geloofwaardig zijn. U situeerde de moskee waar uw echtgenoot imam was, de 'Moshelashi' moskee - vermoedelijk bedoelde

u de Masalachi moskee in Jos (hoewel u toen u dit gevraagd werd beweerde dat dit niet het geval was, zie gehoorverslag CGVS, p.7) – verkeerdelijk in Ali street te Jos (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en documentatie in het administratieve dossier). U stelde zelf ook in Ali street gewoond te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.2). U was echter niet in staat te zeggen in welke Local Government Area, welke wijk of welk deel van Jos deze straat ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U vertelde dat u naar de hoofdmart oftewel 'main market' ging in het centrum van de stad maar slaagde er niet in deze markt te situeren ten opzichte van bepaalde straten of pleinen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U zei dat u op een bepaald moment naar het 'general hospital' in Jos gebracht werd maar slaagde er niet in te zeggen in welke straat, welk deel van Jos of nabij welke andere plaatsen of gebouwen dit ziekenhuis zich situeert (zie gehoorverslag CGVS, pp.5-6). Ook op de algemene vraag welke andere plaatsen en gebouwen er nog zoal zijn in Jos, bleef u het antwoord verschuldigd (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U herkende Ahmadou Bello, Tafawa Belewa, Tudun Wada, Rwang Pam, Zaria Bypass en Murtalla Mohammed niet als straatnamen in Jos (zie gehoorverslag CGVS, pp.5, 7, 8 en documentatie in het administratieve dossier). U wist niet of er een treinstation in Jos is (zie gehoorverslag CGVS, p.6). U wist niet of er in de periode dat u in Jos woonde zich gevechten voordeden tussen moslims en christenen, hetgeen toch wel heel bevreemdend is daar er meermaals erg zware gevechten waren tussen april 2007 en november 2010 waarbij veel mensen omkwamen (zie gehoorverslag CGVS, p.6 en documentatie in het administratieve dossier). Daarenboven beweerde u, toen u gevraagd werd enkele namen van plaatsen of wijken in Jos te noemen waar hoofdzakelijk moslims wonen, dat er geen moslim en christenen-wijken zijn in Jos maar dat iedereen door elkaar woont (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Uit de objectieve informatie blijkt echter dat er toch wel een aantal plaatsen bekend staan als plaatsen waar overwegend moslims wonen (zie documentatie in het administratieve dossier). U kende geen enkel dorp in de omgeving van Jos (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U stelde verkeerdelijk dat de Sharia van toepassing is in Plateau State (zie gehoorverslag CGVS, p.5 en documentatie in het administratieve dossier). U stelde dat als u van Benin City naar Jos reisde, u dit per bus deed maar slaagde er niet in te zeggen langs waar u onderweg passeerde en wat er zoal tussen Jos en Benin City ligt (zie gehoorverslag CGVS, p.6). **Aangezien u verklaarde meerdere jaren in Jos gewoond te hebben mag, ondanks uw lage scholingsgraad, toch aangenomen worden dat u een minimale kennis had van de stad en de omgeving waar u verklaarde al die jaren gewoond te hebben. Uw kennis hieromtrent was echter duidelijk ondermaats.**

Daar noch uw verklaringen betreffende uw moslim echtgenoot, noch uw verklaringen betreffende uw verblijf in Jos geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin enig verder geloof gehecht worden aan uw verklaringen aangaande de vervolging door uw moslim echtgenoot waarvan u beweerde het slachtoffer te zijn geweest in Jos.

Uit bovenstaande vaststellingen dient geconcludeerd te worden dat u er geenszins in slaagde een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U was niet in het bezit van enig document dat een controle van uw identiteit en uw reisweg mogelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1, A van de Conventie van Genève.

Verzoekster stelt dat haar problemen wel degelijk kaderen binnen artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Haar problemen zijn van "politico-religieuze" aard en kaderen in de discriminaties tussen moslims en christenen.

Haar verblijf in Jos is gemakkelijk te verifiëren omdat haar echtgenoot imam is van de plaatselijke moskee. Haar advocaat heeft gevraagd de opzoekingen te doen maar het CGVS heeft niet de moeite genomen.

Verzoekster is nooit naar school geweest zodat het niet verwonderlijk is dat zij weinig achtergrondkennis heeft van de islam. Zij is moslima geworden op basis van huwelijk en niet overtuiging.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR,

Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster brengt geen begin van bewijs bij inzake haar identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie is voor haar geloofwaardigheid.

Waar verzoekster opmerkt dat haar over haar huwelijk met de imam en over haar bekering tot de islam heel wat technische vragen werden gesteld en ter verschoning van haar onwetendheid erop wijst dat zij nooit school heeft gelopen en dat zij niet kan lezen en schrijven waardoor het niet verwonderlijk is dat zij weinig achtergrondkennis heeft van de islam, merkt verweerder terecht op dat verzoekster geenszins overtuigt in haar verklaringen. De commissaris-generaal heeft *in casu* terecht vastgesteld dat verzoekster geheel niet kan toelichten wat zij moest doen om moslima te worden, de namen van de vijf dagelijkse gebeden van een moslim niet kent, de vastenmaand niet kan toelichten, niet kan preciseren waarop moslims, naast de koran, hun geloof baseren, evenmin kan toelichten wat 'hadith' is, geen moslimgebed kan opnoemen en evenmin kan preciseren wat voor soort moslim haar echtgenoot was of waar hij heeft gestudeerd voor imam. Het feit dat verzoekster een ongeletterde persoon zou zijn en geen scholing genoot, kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld, te dezen de religie waartoe zij zich beweerdelijk bekeerde, niet toedekken. Gezien verzoekster beweerde gehuwd te zijn met een imam en voor langere tijd met hem samen te hebben geleefd kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij, ondanks haar lage scholingsgraad, op de hoogte is van een aantal basisgegevens met betrekking tot de islam en het geloof van haar echtgenoot.

De commissaris-generaal heeft niet de taak om de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Verzoeksters verweer dat het CGVS had moeten verifiëren dat haar man imam is, kan dan ook niet worden aangenomen; het komt verzoekster toe daaromtrent het bewijs te leveren.

Wat verzoeksters ontoereikende kennis van Jos betreft, de stad waar zij volgens haar verklaringen jaren zou hebben gewoond, merkt verweerder eveneens terecht op dat het niet onredelijk is enige kennis omtrent deze stad te verwachten. De asielzoeker dient in staat te zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de voorgehouden streek van afkomst. Verzoekster betwist de vaststellingen van de bestreden beslissing dienaangaande niet noch onderneemt zij enige poging om deze op concrete wijze te weerleggen. De motivering dienaangaande blijft dan ook staande.

De bestreden beslissing vindt inzake de vluchtelingenstatus steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Verzoekster stelt dat zij en haar kind een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster is seropositief en zij maakt geen kans op een degelijke medicatie en behandeling. Wat haar zoontje betreft die geboren is uit een overspelige relatie stelt verzoekster dat deze zal gediscrimineerd en bedreigd worden door de moslimgemeenschap in Nigeria.

2.2.2. Met betrekking tot de nood aan subsidiaire bescherming, dient te worden gesteld dat verzoekster voor de beoordeling van haar medische problemen hiertoe de geëigende procedure dient te volgen, *in casu* een aanvraag machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Verzoekster bedient zich derhalve van de verkeerde procedure om het adequaat karakter van de

(toegang tot) behandeling voor haar medische problemen in haar land van herkomst te laten beoordelen.

Waar verzoekster voorts verwijst naar de discriminatie en bedreigingen door de moslimgemeenschap van haar zoontje omwille van het feit dat hij geboren is uit een overspelige relatie, dient te worden vastgesteld dat, omwille van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas (zie *sub* 2.1.2.) en de elementen in het dossier, verzoekster niet aantoont dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij en/of haar zoon een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS